

Nagy Sándor — képviselőjelölt

A gyár kürtje két órát jelzett, amikor a dolgozók megindulnak a gyönyörűen feldíszített kultúrterem felé. A teremben feliratok méltatják a nagy nap jelentőségét. Szinte mindenki ott van. Nemesak a délelőtti műszak dolgozói ülnek a hatalmas teremben, hanem azok is bejöttek erre a nagygyűlésre, akik a múlt éjjel dolgoztak. Sokszáz ember ül együtt a Szegedi Kenderfonógyár kultúrtermében. Az egybegyűltek hangulata vidám, lelkes. A Szegedi Kenderfonógyár dolgozói most döntenek arról, ki képviseli majd őket az országgyűlésben.

Az ünnepi beszédet Balogh István elvtárs, a Szegedi Kenderfonógyár párttitkára mondja. Beszédében foglalkozik azzal, mit jelentett a múlt rendszerben egy-egy választás; hogy az országgyűlés képviselői milyen korrupció módon éltek — becsapva választóikat.

Majd Rákosi Máttyás elvtársról beszél, akinek egész dolgozó népünk legtöbbet köszönhet.

— Tudjuk, hogy ügyünk igaz és legyőzhetetlen, hogy a történelem kerekét semilyen erő vissza nem fordíthatja, ha Rákosi Máttyás elvtárs vezetésével megyünk Lenin és Sztálin útján. Örökké élő hálánk, soha el nem múló szeretetünk jeléül javasolom, hogy népünk parlamentjébe a Szegedi Kenderfonógyár dolgozóinak első küldötté Rákosi Máttyás elvtárs legyen.

Hatalmas lelkesedéssel, szűnni nem akaró tapsal sokáig éltetik dolgozó népünk szeretett vezérért, Rákosi elvtársat.

— Javasolom üzemünk küldöttének Nagy Sándor elvtársat, Sztálin- és Kossuth-díjjal kitüntetett író, — mondja Ördögh András elvtárs, az üzem dolgozója.

Vizesfonósok, kártolósok beszélnek Nagy Sándorról. Nagy Sándor az üzem pártszervezetéhez tartozik, igen sokan ismerik személyesen.

Egyszerre emelkednek magasba a karok. Az elnöki asztalnál ülő Nagy Sándor csak nézi a feléje mosolygó, kipirult arcokat...

Fiatal ember... apjának szavazati joga sem volt.

A jelöltek közül elsőnek emelkedik szólásra. Keresetlen szavakkal beszél életéről, munkájáról.

*

Fiatalon megismerkedett az étellel. Apja szegény kubikos volt, s fiát nem tudta taníttatni. Apjának nem voltak sem birtokai, sem betétei a bankban, így aztán kubikos lett, a talicska szarvánál maradt.

Nagy Sándor apja nagyon szeretett mesélni. Este, munka után többszáz embert altatott el mesejével. Ezt a mesélő tehetségét apjától örökölte Nagy Sándor. Tehetségének firtották. Arról azonban nem gondoskodtak, hogy ez a meglévő tehetség kibontakozzon. Nem engedték sem írni, sem tanulni. — Suszter maradjon a kaptafánál, — mondogatták neki nem egyszer.

A második világháborúban megismerkedett a szovjet emberekkel. Majd a felszabadulás után írni kezdett. Előbb a Délmagyarországnál, majd a Szabad Népnél dolgozott, mint újságíró. Már ekkor elhatározta, hogy komolyabban foglalkozik az irodalommal. Egymás után jelentek meg nagyobb lélekzetű művei. A dolgozó nép a maga írójának ismerte el Nagy Sándort. 1951-ben Kossuth-díjjal jutalmazták alkotó munkáját, az elmúlt évben pedig megkapta a legnagyobb kitüntetést: Sztálin-díjat.

Nagy Sándor elvtárs hosszú évek óta dolgozik az Írószövetség szegedi csoportjában. Állandóan segíti íróársait.

— Az Írószövetség szegedi csoportja büszke arra, hogy Nagy Sándor elvtársat, csoportjuk tagját jelölje a Szegedi Kenderfonógyár országgyűlési képviselőnek.

Nagy Sándor elvtárs a jelölő nagygyűlésen hitet tett a további munkája mellett és többi között ezeket mondotta:

— Írói munkámmal emléket akarok állítani annak a nemzedéknek. — Rákosi elvtárs nemzedékének, — amely többet fejleszt évek alatt az országban, mint őseink századokon át.